

Hevesi Judit
Átutazók

A kezem gyorsabb az ő kezüknél,
de ez most úgyis mindegy:
az ágyamban fekszem,
lábam alatt mégis recseg az öreg fapadló.
Lótolvajok szellemei kártyáznak lenni
az étkezőasztalnál és én
magam sem tudom, miképpen, csalog.
Asztalomhoz én hívtam őket,
de tarkómon érzem
a győztesnek kijáró megvetést,
és miközben összesűgva átkoznak el
azon a nyelven, amelyet csak ők beszélnek
ezen a világon, változatlanul igyekszem
biztosnak maradni abban, hogy aki egyszer
már meghalt, az halott.
Míg megeszik vacsorájukat, amely a tűhelyen
réges-régen kifutott,
a keleti falvédőben a szem pislogni kezd, és
házalók kántálása zavarja meg a felborult rendet:
amikor benéznek az ablakon, a hold megvilágítja
a halottak arcát az asztalnál,
akik tudván, hogy lelepleződtek,
eldobják végre vesztes lapjaikat
és a paklit hátrahagyva, köszönés nélkül távoznak.

VÁLY SÁNDOR
A FUVOLÁS